

ROBERT LUPU

**VIAȚA UNUI ZDRENȚOI
ȘI ANALIZELE LUI**

**Ed. DOCUCENTER
Bacău, 2024**

epateze. În fine, ne-o tragem ca în filmul *Fifty Shades Of Grey*, o pseudo trădează pe Teo și rămânem împreună cam o luna.

Plec la mare în Constanta într-o mini vacanta împreună cu Denisa, ea punând poze pe Facebook unde ne aflam zilnic. Ajungem în Vama Veche, stațiune ce eu o adoram, ne instalăm la o terasă cu vedere la mare. Stând la terasă cu soarele pe noi ne pomenim cu Teo de mână cu pămpălache linge blinge, papă cur, așa îl intitulasem eu pe iubitul ei soț. Veneau direct spre noi sperând la o reacție majoră din partea mea dar am rămas impasibil cu toate că îmi venea să îi înnec pe amândoi. Incredibil câtă putere de convingere și manipulare avea asupra dobitocului aceasta pistruiata perversă. Dar ce așa mare mirare când aproape reușise și cu debilul de mine aceeași chestie. După o altă vacanță pe la Instambul apoi Barcelona închei relația cu Denisa.

Mă pregătesc să fac o incursiune în Anglia punându-mă la drum cu mașina personală. Aflat în Viena la o cafea oprit într-o pauza, primesc mesaj de la Teo care mă întreabă

spectacol. Strâng toată aparatura de videochat și plec spre Onești. Ea mă sună să îmi zică că va face cu el tot ce nu am vrut eu (copil, căsnicie, casă). Se căsătoresc, se muta împreună în Brașov dând curs unei vieți aparent fericite, dar nu înainte de a-mi face un ordin de restricție judecătorească pe o perioada de 4 luni plus un proces în care mă acuza de viol al domiciliului, lovire și furt al unui calculator cu fraudă informațională. Sunt chemat la cercetări fiind achitat de toate capetele de acuzare, poliția demonstrând toate minciunile lor copilărești. Prietena ei Denisa fiind un martor cheie în dezvăluirea adevărului, spunând clar cum s-a întâmplat, ea fiind prezentă în apartament când s-au întâmplat toate cele relatate. Fata s-a dezis total de Teo și de minciunile ei fantasmagorice.

Între timp intru într-o perioada de rătăcire, plus reflectare a tot ce se întâmplase locuind singur. În una din seri, când fumam în balcon primesc un mesaj pe Facebook. Mesajul era trimis de Diana, fosta prietenă a magicianului care voia să vorbim. Intrăm în legătură, stabilim să ne vedem. A doua zi plec la Craiova, Ne

unde plec văzând pozele puse de mine pe Facebook, ceea ce denota că mă urmărea intens. O sun video, răspunde cu o față umilă dând de înțeles că vrea să fim din nou împreună, dar este gravidă. Creierul meu nu reușea să deslușească ce auzea după toate acțiunile ei majore acum întorcea masa cu cracii în sus. Eu promit să mă întorc din drum cu condiția să facă întrerupere de sarcină, condiție cu care Teo cade de acord destul de lesne.

Ajung la Onești, fac un duș și plec țintă la Bacău, chiar dacă eram obosit praf după 1600 km conduși fără oprire. Reîntâlnirea după 3 luni a fost de nedescris, cu sentimente inegalabile. Tocmai ce terminasem partida de amor și sună iubitul soț de parcă presimțea făcălețul pe Teo. Ea dezbrăcată așează telefonul cu fața în sus spre tavan continuând discuția în timp ce se îmbrăca. Era relaxată mințind nonșalant cu mine alături asistând la toată discuția lor.

Ce ironie...acum eu devenisem amantul cu ea în poziția de soție infidela. Incredibilă situația și schimbarea de poli. Papă lapte era prin țară cu spectacole, noi la Bacău plănuiam lovitura de

întâlnim intrând într-o ședință amplă în urma căreia amândoi ne-am edificat asupra celor întâmplate. La un moment dat Diana primește telefon de la tatăl ei care o anunță de intenția magicianului de a-și lua câinele lăsat la ei la curte într-o comună la vreo 70 km de Craiova. Vestea cade trăznet și apare ocazia de interceptare a trădătorilor. Ajungem la locul cu pricina înaintea lor așezându-ne în așteptare, nu durează mult și apar Romeo cu Julieta. A fost imposibil să rezist pașnic. Ies afară servindu-l cu o palma serioasă lui, și ei una să nu se supere de inechitate. Ținând cont de faptul că la câteva zile au făcut cununia civilă pot considera palmele ca și un cadou de nuntă servit anticipat. Mă urc în mașină, o preiau pe Diana plecând către Craiova după care plec spre Onești.

Făcusem 800 km dar nu îmi părea rău, mă simțeam oarecum răcorit. Trece cam o luna și mă cuplez cu prietena ei Denisa. Spre deosebire de Teo, Denisa avea o capacitate intelectuală mult superioară surprinzându-mă maxim fiind o plăcere să relaționezi cu ea. Indiferent ce subiect abordam Denisa făcea față cu brio fără să

grație. A treia zi face avort plătind cu banii lui, predă apartamentul ce era în chirie și plecăm la Onești.

Păpălică află că am intrat eu în scenă începând o amplă campanie de cooptare a neamurilor ei plângându-se în fel și chip cum a fost el înșelat dar mai cu seama că o dorește înapoi cerându-le să facă front comun în misiunea de recuperare a soției lui. Mă trezesc cu părinții ei la ușă, reușesc să o ascund pe Teo și după o descindere sumară pleacă fără a fi convinși că eu nu am niciun amestec. Mai trec trei zile în care toți o bombardau cu amenințări plus rugăminți să se întoarcă la soțul ei iubit. Noi plecăm la Craiova să depunem actele de divorț la notar. Accept o întâlnire în 4 inițiată de el pentru a discuta. Iată-ne pe toți 4 la o masa în centrul Craiovei pregătiți de ședință. Eu, Teo, Diana și dobitocul. După câteva ore în care eu am prezidat masa și Teo i-a zis în fața că nu îl iubește apar 2 tipi impunători care se așează la masa noastră. Am înțeles repede scenariul lui laș în care voia să arate cine este șeful. Acționez în favoarea bărbăției îndemnându-i să trecem la

meci chiar dacă eram în inferioritate numerică. El scoate portofelul, le plătește băieților prezența și pleacă cu mențiunea de a mă desființa dacă se repetă.

Au....dar ce-ai făcut Bobiță? Nu îmi venea a crede cât de ridicol se comportase făcându-se de râs la modul grav în fața mea. Măcar de făcea plata fără să vadă toata lumea.

Depunem actele de divorț și plecăm la Onești. Tot drumul Teo a fost tăcută, semn că ceva se petrecuse în interiorul ei, trecuseră fix 10 zile de când venise la mine. Eu plec la Bacău să duc pe cineva la aeroport și la întoarcere, când intru în casă văd cana de cafea vărsată, strig la ea, dar liniște totală. Îmi arunc ochii spre cuier și sesizez că hainele ei lipseau. Mă duc țintă la șifonier, deschid și totul era clar. Teo fugise înapoi la el. Acum îl plagiez pe Moromete și zic: „De ce să fugi, mai, frate? Încet nu poți să mergi”. Am dedus fără îndoială, că alesese cu creierul, nu cu inima, totuși a fost gagică valabilă lăsându-mi un bilet pe servanta din dormitor, cu mesajul: „Te iubesc, dar mi-e frică. Dacă tu pleci, eu nu mai am nimic”, din acest

mesaj deduc că dacă eu plecam, ea nu mai avea nimic, prin urmare, eram totul și totuși renunțase la acest tot. Sau că te iubesc, dar am plecat vreo câțiva ani, ai grijă de tine. Era de nedescifrat mesajul ei.

Urmează o perioadă în care eu umblu prin țări străine, fără niciun rost, cheltuind bani aiurea în căutarea nimicului. După un an hotărâsc ceva nebunesc, să devin magician cu acte în regulă, într-o demonstrație de forță, ce mi-o cerea orgoliul. Știam prea bine că lor nu am ce să le demonstrez, fiind prea idioți, dar pentru mine era o colosală misiune. Prostului nu îi vei putea demonstra niciodată nimic, el fiind însuși demonstrația. Mă mobilizez, ajutat de Larisa cu acte, programări de spectacole prin țară, obțin o întrevvedere cu un magician renumit din Galați, pe nume Dan. El mă inițiază în tainele magiei și mă ajută să obțin acreditarea legală. Iată-mă în două luni, pregătit pentru a urca pe scenă. Primul spectacol a fost un succes mediocru, iar în timp am ajuns să pun în scenă numere inventate de mine, regia și promovarea fiind făcute tot de mine. Acum eram un adevărat Sergiu

Nicolăescu, pe ramura teatrală, secțiunea copii. Ajunsesem să joc în fața a 500 de spectatori copii și părinți, primind la final felicitări din partea adulților. La Turnul Severin mă intersectez cu inamicul numărul 1, spectacolele noastre fiind la o zi distanță. Îl devansez rău de tot cu sala plină, în comparație cu el, care a avut un sfert din capacitatea sălii. Deși lucrurile mergeau binișor din punct de vedere financiar, renunț definitiv la magie și donez toată recuzita unui coleg-prieten, pe nume Mario. Mă retrag în glorie, dar îmi lipsește totuși mulțumire supremă pe care o căutam, fără de care nu-mi găseam liniștea. Mă apuc și fac diferite regii, cu testările aferente, menite să îmi elucideze bănuielile, cu privire la persoanele importante din viața mea. Sunt dezamăgit maxim când constat că toți au picat lamentabil, spunându-mi în sinea mea că merit tot ce mi se întâmplă. Dar în acest caz nici ei nu sunt mai puțin vinovați ca mine, prin urmare cum poate fi judecat un hoț de alt hoț. Nu puteam lăsa lucrurile așa, niciodată în această viață, dacă toți suntem vinovați, atunci vom plăti până la unu. Așa se așează lucrurile în

viziunea mea. Trec la atac în diferite forme, începând de la zona materială, terminând la zona emoțională, apoi mă arunc în lumea drogurilor, dar nu ca traficant, ci în calitate de consumator. Vreo câteva luni a fost fain. Dar după ce creierul s-a învățat, toate erau inutile, nimic nu îşi mai făcea efectul. Pot afirma că drogurile mi-au dat un reset total, după care devin imun la ele. Singurul drog ce mai avea efect, era alcoolul. Încep să cred că sunt nebun şi mă hotărâsc să consult un medic de specialitate. Ştiam că Mima devenise medic psihiatru, ce profesa la o clinică privată din Iaşi. O caut pe Google şi o identific relativ uşor, mă programez sub un nume fals pentru a nu se sustrage din consultaţie şi iată-mă în faţa cabinetului. Nu ne mai văzusem de vreo 8 ani, emoţiile erau uriaşe cred că impactul iniţial a fost pentru ea la aceeaşi intensitate ca la mine, dar a reuşit să se stăpânească. Mima este iniţial temătoare, dar controlată în comportament. După aproximativ 10 minute se relaxează, văzând că nu sunt un pericol, apoi revin emoţiile ei care nu au fost la fel de bine stăpânite. În timp ce îi povesteam situaţia în care ajunsesem, o

cercetam discret. Îi tremurau mâinile și îi era foarte greu să mențină contactul vizual cu mine. Mie îmi părea la fel de cuceritoare ca în prima zi, nu se schimbase prea mult. Aș fi fost în stare să vorbesc cu ea zile în șir fără oprire și o doream ca în prima zi. După o oră care s-a scurs precum o secundă, îmi eliberează o rețetă și pleacă ca un pacient oarecare, în parametrii formali. Acum Mima știa aproape tot adevărul, eu fiind foarte sincer în relatări. În definitiv eram la medic, nu puteam să mint, nici să mă prefac, probabil și-ar fi dat seama. Ironia ironiilor și paradoxul paradoxurilor să ajung în fața primei mele iubiri cerând ajutor descoperindu-mă total în suflet. Pentru ea probabil a fost ca un premiu dulce așezat la picioarele ei, dar cu efect de regret etern. Dintr-un orgoliu nativ și prostesc, deși am cumpărat inițial tot tratamentul, la prima pastilă mă răzgândesc și nu-mi administrez nimic. Zac pe birou și se uită la mine cât sunt de tâmpit. Pe semne că întâlnirea cu Mima era medicamentul ce îmi lipsea, efectul producându-se deja. Cu toate acestea conștientizez că am deviații majore de la traseul firesc al vieții